

1) да не се уволняватъ лица по-млади отъ 50 год. възраст ;

2) да не се пенсионираатъ за по-малко отъ 20 изслужени години, разбира се ако това сами пожелаатъ, а не да се принуждаватъ отъ властѣта ;

3) да не се товарятъ на тоя фондъ лица чужди на гражданското вѣдомство. Разбираме това до тогава, докато пенсиитѣ на всичкитѣ държавни служители станатъ общи и се подведатъ подъ единъ знаменателъ ;

4) да не се товари съ изплащане заслуги до освобождението, защото това е дългъ на държавата ;

5) да се освободи отъ плащане инвалидни пенсии, защото инвалидитѣ сж жертва за отечеството, което е длъжно и да ги обезщети ;

6) да се освободи фонда отъ издържане на тоя персоналъ, що се занимава съ работата по пенсиитѣ, отпустнати отъ държавното съкровище.

Това е за сега, що може да се пожелае за прѣуспѣването на гражданския пенсионенъ фондъ.

Сл. Бабаджановъ.

Погледъ къмъ миналото.

При изпитнитѣ, що българската демокрация прѣнася днесъ, борейки се за защита на народнитѣ правдини и за тържеството на отечественитѣ идеали, единътъ споменъ за миналото стопля сърдцата и ободрява духътъ. Погледъ къмъ него, бѣгълъ за иля страници, искамъ да хвърля тукъ, колкото за